

OTUĐENJE DJECE

ISTRAŽILI SMO ZAŠTO JE PRISILNO ODUZIMANJE DJETETA ZLOSTAVLJAČU NAJBOLJE RJEŠENJE Odvjetnica Katić: Bolje jedna kratkotrajna trauma od dugotrajnog života u toksičnom okruženju

Jedno od najosjetljivijih područja u pravosudnom sustavu iz domene Obiteljskog zakona su slučajevi otuđenja djeteta. Riječ je o obiteljskoj situaciji koja eskalira najčešće uslijed visoko konfliktnih razvoda kada dolazi do velikog emocionalnog pritiska na dijete od strane jednog roditelja (roditelja otuđitelja), koji mu "usađuje" ideju o tome da ne voli drugog roditelja (onog od koje je dijete otuđeno; otuđeni roditelj), a pri tom najčešće onemogućava i susret djeteta s drugim roditeljem.

🕒 04.10.2020. u 08:26

Foto: Pixabay

TEKST SE NASTAVLJA NAKON OGLASA

Ravan trbuh i vitki struk u 12 dana. Ovaj flaster oslobađa sastojak koji prazni i zatvara masne stanice trbuha.

Sponsored by Midas

U struci postoji dosta širok konsenzus oko načina identificiranja otuđenja prema sljedećim simptomima: ocrnjivanje odbačenog roditelja doseže razinu kampanje, razlozi za odbacivanje su apsurdni i banalni, dijete jednog roditelja vidi apsolutno negativnim, a drugoga apsolutno pozitivnim. To su samo neki od simptoma koji ukazuju na to da je riječ o otuđenju.

U članku o otuđenju djeteta, o kojemu je portal Direktno pisao, psihologica **Ivana Kober Vrbat** iz Psihijatrijske bolnice za djecu i mlade Zagreb, kazala je kako je ponekad teško na prvi pogled procijeniti je li riječ o otuđenju te se često u procesu donošenja sudske odluke traži mišljenje vještaka.

"Prema istraživanjima, djeca koja su dugo izložena emocionalnom zlostavljanju u velikom su riziku da razviju socioemocionalne i ponašajne poteškoće, ali i psihopatološka stanja te podaci čak pokazuju da djeca koja su dugo izložena visoko konfliktnom razvodu roditelja pokazuju jednake teškoće kao i djeca žrtve tjelesnog zlostavljanja i zanemarivanja. Djeca koja su otuđena nalaze se u stanju psihološkog 'splittinga', što znači da svijet, sebe, druge, doživljavaju u crno-bijelim terminima umjesto na zdrav i izbalansiran način, što je uvod u brojna psihijatrijska stanja, npr. granični poremećaj osobnosti".

Upravo zbog teških posljedica koje otuđenje ima po dijete, vrlo je važno da se sudske odluke donesu u najkraćem mogućem roku. U isto vrijeme, jedino sredstvo ostvarenja prava roditelja u slučajevima otuđenja je podnošenje prijedloga za ovrhu radi predaje djeteta, odnosno pokretanje sudskog postupka radi prisilne provedbe sudske odluke. "Prijedlog za ovrhu može podnijeti roditelj ili je može pokrenuti sud po službenoj dužnosti", stoji u odgovoru na naš upit Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike.

Prema internim podacima Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba, cijeli proces od početka do okončanja sudskog postupka u ovim slučajevima traje u prosjeku pet godina, a u rasponu od 11 mjeseci do 11 godina. Stručnjaci iz domene psihologije smatraju da bi proces pred sudovima u slučajevima otuđenja trebao biti riješen u unutar šest mjeseci od pokretanja postupka.

Portal Direktno istražio je kakva su mišljenja stručnjaka iz domene prava po pitanju donošenja sudskih odluka; koji faktori onemogućavaju njihovo brzo donošenje i što bi trebalo promijeniti da se isti ubrzaju.

Prisilno oduzimanje djeteta je krajnja mjera

Prema uvriježenom stavu većine institucija, kod slučaja otuđenja djeteta ovrha nad djetetom je krajnja mjera koja se poduzima kada su se svi ostali alati i mjere pokazali neuspješnima. Međutim, taj proces, kao što smo i napisali, traje dugo, a rezultati su u najmanju ruku dvojbeni.

Pravobraniteljica za djecu **Helenca Pirnat Dragičević** u svom odgovoru kojeg smo objavili u srpnju kazala je da se dugotrajno onemogućavanje djeteta da ostvari kontakte s jednim od roditelja, često događa u visokokonfliktnim razvodima i da predstavljaju psihičko i emocionalno nasilje nad djetetom i drastično kršenje prava djeteta.

"Cilj je manipulativnog ponašanja roditelja otuđiti dijete od drugog roditelja, najčešće tako da dijete izlažu negativnim porukama o drugom roditelju i time pojačavaju otpor prema njemu. A sprečavanje provođenja odluke o djetetovim susretima i druženju s drugim roditeljem je drastični oblik takve manipulacije. Manipulativno ponašanje roditelja za posljedicu ima konflikt lojalnosti prema roditeljima. Dijete nerijetko preuzima stavove manipulativnog roditelja kao vlastite, kako bi mu ugodilo i zadovoljilo njegova očekivanja. To može ostaviti razorne posljedice na dječji psihi, pri čemu neka djeca razvijaju i ozbiljne psihičke smetnje te manifestiraju različita autodestruktivna ponašanja", smatra Pirnat Dragičević.

Napominje i da stručnjaci centara za socijalnu skrb sudjeluju u pokušaju mirnog rješenja spora i postizanju dogovora roditelja, u pružanju podrške i pomoći djetetu i roditeljima, a kad zakaže mogućnost mirnog razrješenja nastalog spora, odluka je u isključivoj nadležnosti suda.

Kad jedan od roditelja krši važeću odluku i ne dopušta njezinu provedbu, primjenjuju se sredstva ovrhe kojima se osigurava provedba odluke. Takozvani, blaži oblici ovrhe prema Obiteljskom zakonu su novčane i zatvorske kazne, a kao krajnju mjeru Zakon predviđa prisilno oduzimanje djeteta i njegovu predaju drugom roditelju. "Ovršnom postupku prethodi parnični ili izvanparnični postupak u kojem su poduzimani postupci radi pokušaja mirnog rješenja spora od postupka obveznog savjetovanja, stručnih razgovora ili obiteljske medijacije koji nisu dali očekivane rezultate", odgovor je Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku kojeg smo objavili u srpnju.

Najhitniji postupak, ali samo u teoriji

Međutim, kako upozorava odvjetnica **Eleonora Katić**, koja se dugi niz godina bavi obiteljskim pravom, ovrha nad djetetom u javnosti, ali i u samim institucijama ima vrlo negativnu konotaciju i u sudskoj praksi, potvrđuje, riječ je o krajnjem alatu za kojim se poseže, "kada je sve drugo otpalo". Međutim, kaže, procesi mirenja i ostali alati koji se poduzimaju prije same ovrhe su kontraproduktivni.

"Suci prvo pokušaju sve da se ne ide odmah na ovrhu, ide se na mirenje, pa se pokuša terapijom, pa se ide na novčanu kaznu i sve je to skupa, kao primjer, u jednom mom slučaju trajalo godinu i pol. Godinu i pol daljnog života djeteta otuđenog od jednog roditelja. Što vrijeme više prolazi, djetetu je teže. Iz onoga što su nas učili, cijelo to vrijeme u djetetovoj glavi postoji takav "split", jedna situacija u kojoj je ono jednog roditelja prije normalno voljelo, a sada ga ne voli, ne želi ni čuti za njega, ne javlja mu se na telefon...", ispričala je Katić za portal Direktno.

Sutkinja Građanskog općinskog suda u Zagrebu **Kolinda Kolar** za portal Direktno je rekla da službeni podaci o duljini trajanja tih postupaka ne postoje. Ipak, dodaje da ova vrsta predmeta spada u jedne od zakonski najhitnijih postupaka.

"Ovršni postupci su ponekad naprosto nužni. Nitko ih ne bi odabrao kao prvi izbor, ali ako stranke ne žele dobrovoljno postupiti po odluci suda tada ne postoji drugi način. Sud i u ovršnom postupku vodi računa o tome da najbolji interes djeteta bude osiguran, a ponekad je najbolji interes djeteta upravo taj da se provede ovrha jer dugoročno drugačije stanje predstavlja povredu niza djetetovih prava", rekla je sutkinja.

Navodi da na dugotrajnost postupka u slučajevima otuđenja djece najviše utječe dugotrajnost izvođenja dokaza vještačenjem koja su po svojoj naravi dugotrajna. Osim toga, vještaci nerijetko umjesto zaključka predlože sudu kontrolno vještačenje za šest mjeseci ili godinu dana s ciljem utvrđivanja prate li sudionici preporuke vještaka i je li u međuvremenu došlo do nekih promjena.

Vještačenja se prekasno određuju u postupku

"U toj situaciji sud je onemogućen u donošenju odluke jer predmet treba vratiti vještacima za npr. šest mjeseci kako bi oni mogli uzeti u obzir sve što se dogodilo u tom razdoblju i dati svoj konačan zaključak, ako su u mogućnosti. Nadalje, vještaci u svojim nalazima nerijetko navode da problem nije moguće riješiti ako netko od sudionika ili svi ne počnu pohađati neki oblik terapije. Sud nema nikakve mogućnosti u takvoj vrsti predmeta naložiti bilo kojoj od stranaka obvezu pohađanja terapije", kazala je Kolar.

Što se tiče kontrolnih vještačenja, to je nešto što ne smije biti u spisu, smatra odvjetnica Katić. "Vi kad radite vještačenje za spis odluka se donosi temeljem situacije sada. Vi ne možete nikoga prisiliti na kontrolno vještačenje, a ono se u nalazu vještaka navede kao nužno. Vama u tom slučaju jedino preostaje donijeti privremenu mjeru i čekati pola godine ili godinu dana, koliko je već vještak naveo", kazala je Katić.

Mišljenja je da se vještačenja, koja sama po sebi traju dugo, ujedno prekasno određuju u postupku. "Ja sam uspjela u jednom postupku predložiti 'idemo napraviti odmah vještačenje, situacija među roditeljima je katastrofalna, nemojmo čekati'. Od dana kada je sud rekao da će donijeti odluku o vještačenju pa do provođenja vještačenja je prošlo jedno osam do deset mjeseci. Što se događalo u međuvremenu, to je pitanje. Osam mjeseci u životu djeteta koje ima tri godine je četvrtina njegovo života", poentirala je naša sugovornica.

"Vještačenje kao dokaz ima najjaču dokaznu snagu kod utvrđenja činjenice je li došlo do otuđenja. Sud nema stručna znanja koja su potrebna da bi mogao sam utvrditi tu činjenicu, a drugi dokazi koji mu stoje na raspolaganju (saslušanje stranaka, svjedoka, čitanje dokumentacije, izvješća Centra) ne mogu se mjeriti sa sveobuhvatnošću vještačenja", rekla nam je sutkinja Kolar.

Mišljenja je da bi sucima u donošenju odluke od velike pomoći bilo kada bi na sudovima bili zaposleni stručni suradnici u vidu psihologa i defektologa, a trenutno zaposlene stručne suradnike imaju samo kazneni sudovi.

"Kao razlog dugotrajnosti postupka zasigurno je i nepostojanje sudačke specijalizacije (postojanje obiteljskog odjela, i to samo na većim sudovima u RH, nije specijalizacija) jer je vrlo moguće da sudac takav predmet dobije svega jednom i ni na koji način nije educiran za rad na takvoj vrsti predmeta", kazala nam je sutkinja Kolar koja ujedno smatra da bi edukacije sudaca upravo iz ovako specifičnih područja doprinijelo ubrzanju postupaka u pravosuđu.

Potrebu kontinuirane edukacije sudaca za bolje razumijevanje potreba djece te cjelokupne obiteljske dinamike u kriznim i stresnim situacijama, a kako bi se izbjegla dugotrajna neizvjesnost u životu djeteta, ističu i u Uredu pravobraniteljice za djecu.

"Nažalost, ni odvjetnici često nisu educirani o zaštiti prava djece te nerijetko u zastupanju roditelja zanemaruju interes djeteta i pravnim alatima onemogućuju okončanje sudskog postupka.

Također se godinama zalažemo za osnivanje specijaliziranih obiteljskih sudova u čijoj bi nadležnosti bili svi postupci u domeni obiteljsko pravne zaštite djeteta, uključujući i provedbu sudskih odluka, jer smatramo da bi se tako znatno poboljšao položaj djece", smatra Pirmat Dragičević.

Osnivanje obiteljskih sudova: "To bi nas sve spasilo"

Osnivanje obiteljskih sudova, odnosno specijalizacija sudaca za rad na statusnim i obiteljskim predmetima mjera je koja se predlaže u Nacionalnoj strategiji za prava djece u RH za razdoblje od 2014.-2020. godine, a kao nositelji navode se Ministarstvo socijalne politike i mladih te Ministarstvo pravosuđa.

Međutim, do danas obiteljski sudovi nisu osnovani, a posebnih obiteljskih odjela imamo na svega četiri suda u Hrvatskoj, navodi odvjetnica Katić, koja je na pitanje što misli o osnivanju ovakvih sudova rekla: "To bi nas spasilo". O tome se priča već barem jedno 15, 20 godina, govori nam Katić koja smatra da je prednost specijaliziranih sudova upravo u ubrzanju sudskih procesa, ali i specijalizaciji sudaca.

"Ja sam sad bila na jednoj raspravi gdje sam imala obiteljski predmet, a sudac nakon mene imao je naknadu štete. To su suci koji rade sve. Nije time taj sudac lošiji sudac, ali pretpostavljam da on nema vremena baviti se i educirati u tom jednom vrlo osjetljivom segmentu, a to je obiteljsko pravo. Osim bavljenja striktno Obiteljskim zakonom, trebate se educirati o novoj praksi, o psihološkom pristupu, svi mi koji smo uključeni moramo se učiti neke stvari koje nisu pravo, a nužne su za postupanje u ovakvim predmetima", ocjenjuje Katić.

"Sudac prilikom donošenja svake sudske odluke mora uzeti u obzir sve činjenice i okolnosti u konkretnom predmetu za što je u ovakvim predmetima često potrebno vrijeme. Činjenica da sudac razumije važnost brzog i učinkovitog donošenja odluke samo po sebi ne znači da su stečeni i uvjeti da se odluka donese. Svijest suca o važnosti da se odluka donese čim su se za to stvorili uvjeti u ovakvim vrstama predmeta je od izuzetne važnosti", kazala nam je sutkinja Kolar.

Dodaje kako je od velike pomoći sudu kada bilo tko od stranka ili sudionika u ranoj fazi postupka utvrdi da je došlo do otuđenja. "Centri za socijalnu skrb su počeli češće ukazivati na otuđenje dok su ranije na otuđenje, u pravilu, ukazivale stranke", rekla je Kolar.

Na naš upit koji je razlog neosnivanja obiteljskih sudova, je li se od toga odustalo, a ako nije, kada se može očekivati njihovo osnivanje, iz Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike su nam odgovorili:

"Osnivanje odjela za obiteljsko sudovanje pri općinskim sudovima, provodi se sukladno programu reforme sudova. Određeni broj sudova ima ustrojene samostalne odjele za obiteljsko sudovanje. Za detaljnije informacije mjerodavno je Ministarstvo uprave i pravosuđa". Do zaključenja ovog teksta, odgovor Ministarstva pravosuđa nismo dobili.

Sustav svojom sporošću šteti djeci

Bez obzira što svi involvirani u zaštitu prava djece govore i što se sve preporučuje kako bi se do sudske odluke došlo brzo, iskustva u praksi pokazuju kako se radi o neujednačenosti sudske prakse, a tome doprinosi i sam Obiteljski zakon.

Taj zakon možete koristiti striktno, usko gledano, držeći se svake točke i zarezima ili možete naći, pročitati što je pisac time htio reći, govori nam odvjetnica Eleonora Katić.

"Tu postoje odluke Ustavnog suda koje kažu da pretjerana formalnost u obiteljskim slučajevima u smislu držanja strogog slova zakona, a ne gledanja šire slike, što je ta zakonska norma htjela reći, štetno ako ide na štetu djeteta. I tu se onda pokazuje značaj specijalizacije sudaca i potrebe za osnivanjem obiteljskih sudova. Onda ne bismo imali situaciju kakvu sada imamo, da kada nas stranka pita 'a kako će to izgledati kad se pokrene postupak' vi njoj odgovorite 'znate, ovisi na kojem ste sudu, a onda ovisi kod kojeg ste suca'. To ne bi smjelo tako biti", oštra je Katić.

Prema iskustvu majke koja je za portal Direktno ispričala o svom slučaju kada joj je bivši muž oduzeo dijete onemogućavajući joj s njim susrete te uz to s djetetom manipulirao, vještačenje je utvrdilo da je riječ o otuđenju. U trenutku pisanja tog teksta, sudski spor je trajao četiri godine, ovrha nad djetetom nije niti jednom uspješno provedena, a sud je u konačnici donio nepravomoćnu presudu prema kojoj je dijete ostavio, kako majka tvrdi, kod zlostavljača.

Katić navodi da, nažalost, primjera slučajeva u kojima dijete ostaje kod roditelja otuđitelja ima.

"U jednom slučaju roditelj je zadržao jedno dijete, drugo je ostalo s drugim roditeljem, i to je baš slučaj koji zorno pokazuje što radi spori sistem. Od dvoje djece, jedno je odbijalo ići majci i sud donosi privremenu mjeru i kaže 'dobro, neka jedno dijete živi s jednim roditeljem, drugo s drugim'. Majka govori 'ali on to dijete otuđuje od mene, manipulira s djetetom, ono me ne želi vidjeti'. Kroz postupak se provede vještačenje, puno prekasno u odnosu na kada je trebalo, Centar cijelo vrijeme govori 'dijete ne smije biti s ocem, vratite ga majci jer otac manipulira s njime, loše utječe na dijete' i traži promjenu privremene mjere. To traje.

Traži se vještačenje, to traje. Provede se vještačenje i konstatira se manipulacija i otuđenje i onda otac odjednom navede da je majka malo lupila dijete. Čim je iznesena sumnja na fizičko kažnjavanje, ponovo traje ispitivanje je li lupila dijete, nije lupila dijete... Postupak je trajao nekoliko godina. U trenutku kad smo mi pred presudom, situacija je gotova. To dijete koje je ostalo s ocem kontaktira s majkom i vidi ju, provode vrijeme, ali utjecaj koji je otac napravio nad djetetom, ta manipulacija je na djetetu ostavila trajne posljedice, a sustav je svojom sporošću doprinio tome da je to dijete, bespovratno oštećeno", govori nam odvjetnica.

Zloupotreba Konvencije o pravima djeteta

U rujnu je virtualno održana 3.europska konferencija EAPAP-a (Europske asocijacije stručnjaka u području otuđenja), na kojoj je između ostalog istaknuto kako se u ovakvim slučajevima često zloupotrebljava članak 12. Konvencije o pravima djeteta koji kaže da dijete ima pravo iznijeti svoje mišljenje, volju i želju o stvarima koje ga se tiču.

Prof. dr. sc. **Gordana Buljan Flander**, ravnateljica Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba, u svom osvrtu na Konferenciju je napisala da je taj članak zaista važan u zaštiti prava djece, ali i da godinama već upozorava kako se taj članak zloupotrebljava kada roditelji, rodbina i razni "stručnjaci" pitaju dijete s kim želi živjeti i koga više voli, a pri tome ga mama/tata, mamina/tatina rodbina "podučava" što treba reći.

"Time se dijete koje još nije otuđeno dovodi u konflikt lojalnosti, a kod otuđenog djeteta koje je već stopljeno s roditeljem – otuđiteljem čut ćemo glas otuđujućeg roditelja, a ne autentično mišljenje, volju i želju djeteta. Smatram da je to pitanje za djecu zlostavljajuće, i zato već godinama upozoravam da teret odluke nikad ne treba biti na leđima djeteta jer je to, kao što mi je jedno dijete reklo, "najteže pitanje na svijetu". Djetetu svakako treba omogućiti da izrazi svoju volju i želju, ako ono to želi, no stručnjaci i sud su ti koji trebaju procijeniti je li djetetova volja i želja u skladu i u njegovom najboljem interesu", ocijenila je Buljan Flander.

Po Obiteljskom zakonu dijete je sudionik u postupku, ali često se sustav skriva iza djetetove volje, što je nedopustivo, ocijenila je odvjetnica Katić.

"Ono može izreći svoju volju, ali ta izrečena volja i želja djeteta ne mora nužno biti u njegovom interesu. Vi ne možete samo reći 'da, ali mali je rekao da hoće ostati s mamom', ali to ne znači nužno da je to autentična volja djeteta", smatra Katić.

Specijalizacija, edukacija i ubrzanje procesa

Navodi i kako bi bilo dobro da se posebnim skrbnicima, koji se dodjeljuju djeci u postupcima pred sudom, omogućiti da rade s psiholozima. "To bi bilo nužno jer su posebni skrbnici pravnici, kao ja, oni nisu nužno psiholozi. Možemo se mi educirati, ali psiholog je tu taj koji će reći 'ovo tu je manipulacija', 'ja mogu potpisati da je manipulacija jer sam ja psiholog", kazala nam je odvjetnica.

Skrbnicima dati psihologe, educirati sve i onda sve ubrzati, odgovara Katić na pitanje što je potrebno izmijeniti u sustavu pravosuđa, "jer samo brzo djelovanje kod otuđenja može spriječiti i smanjiti teške i dugotrajne posljedice koje otuđenje ostavlja na dijete ili na djecu".

"Moji prijedlozi bi bili: specijalizacija sudaca, edukacije sudaca upravo iz ovako specifičnih područja, zapošljavanje stručnih suradnika poput psihologa, osigurana sredstava za plaćanje vještačenja na teret državnog proračuna", navodi sutkinja Kolinda Kolar.

Ovrha nad djetetom jedino učinkovito rješenje

Stručnjaci koji se bave otuđenjem djece i koji smatraju da je svaki sljedeći dan u životu djeteta u kojem se propusti reagirati, prekasno, tvrde da je jedini način da se prekine "rascjep" kod djeteta, provođenje ovrhe.

"Iz mog konkretnog iskustva, provedena je ovrha, dijete je prisilno oduzeto roditelju otuđitelju. Drugi roditelj je iz doslovno grozne situacije digao to dijete u ruke, koje nije bilo malo, odnio ga i odvojio od drugog roditelja. Ono što se dogodilo je ono što govori i stručna praksa; u vrlo malo vremena, kroz nekoliko dana, dijete se je 'resetiralo' i roditelja, za kojeg nije htjelo čuti i za kojeg je govorilo 'uvijek me zlostavlja srijedom', znači potpuno 'brain wash', potpuno normalno i mirno, naravno uz pomoć stručnjaka jer mu morate pomoći da prebrodi situaciju u kojoj je bilo, nastavilo živjeti s roditeljem od kojeg je otuđeno i nije ostalo otuđeno jer se na vrijeme reagiralo", govori nam Eleonora Katić.

Ali upozorava da se, kada dolazi do prisilnog oduzimanja djeteta, sve institucije malo povuku "jer je to naravno situacija koja je traumatična za sve, i za roditelje i za dijete", priča Katić i dodaje: "Ali ta grozna situacija postoji zbog toga što je jedan od roditelja otuđitelj i toliko se loše ponašao prema djetetu da je to dijete sada otuđeno od drugog roditelja. Naravno da je situacija ružna. Ali jedino rješenje je provesti ovrhu i to brzo. Tu bi sistem trebao biti puno brži i reagirati brže i suočiti se s tim neugodnim i traumatskim situacijama jer je, tu rečenicu sam čula od stručnjaka i zapamtila je i ona mi je u praksi misao vodilja, bolje jednokratna trauma od dugotrajnog života u toksičnom okruženju".

Portal Direktno pisao je i o majci koja je nakon 20 mjeseci uspjela putem ovrhe doći do svoga djeteta i koji slučaj potvrđuje riječi odvjetnice, a što smatraju i sami stručnjaci, da je djetetu potrebno svega nekoliko dana da se ponovo poveže s otuđenim roditeljem. Iz tog primjera vidljivo je koliko je praksa unutar sustava socijalne politike, ali i sama sudska praksa neujednačena i često neučinkovita, ali i koliko su promjene za koje se zalažu naše sugovornice hitne i koliko su se trebale provesti još jučer.

**Dopušteno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i autora.*

Tekst je nastao u okviru projekta kojeg je financijski podržala Agencija za elektroničke medije.

Agencija za elektroničke medije
Agency for the electronic media

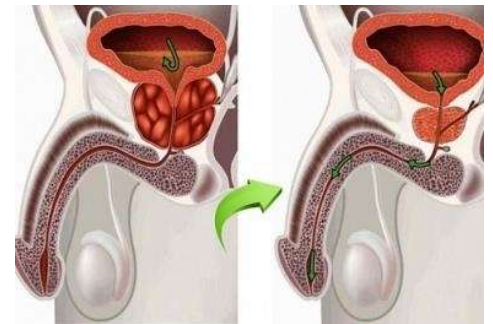
VIŠE S WEBA

Ravan trbuh i vitki struk u 12 dana. Ovaj flaster oslobađa sastojak koji prazni i zatvara masne stanice trbuha.

Bijeli zubi bez konkurencije, zbogom žuti zubi

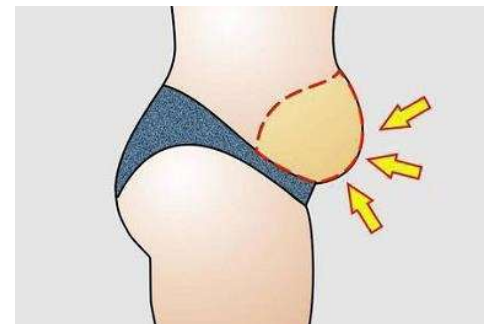
Imate li simptome prostatitisa? Riješite ih se u tjedan dana. Uzmite ovo dvaput dnevno

Najnovije tehnologije, precizan rad, ekološki materijali - pametno birajte ulazna vrata.

U McDonald's na Chicken McNuggetse!

To djeluje! Žene potvrđuju: -5 kg mjesečno. Proverite to apsolutno >>

Želite realizirati svoje ideje? Lako je biti u RBA i
pronaći kredit za svaki svoj plan. Klikni i napravi
prvi korak.

TENA Pants upijajuće gaćice za pokretne osobe s
inkontinencijom nose se poput običnog donjeg
rublja

Pogledajte nove Volvo Trucks kamione: za
maksimalno učinkovit, siguran i odgovoran prijevoz

Sponsored by Midas